

פרק שלישי ואלו מגלחין

דפים י"ג-י"ד

אסור לגלח ולכבס בחולו של מועד

חכמים חששו, שמא יכנסו בני אדם לרגל כשהם מנוולים, כלומר כשאינם מגולחים, ובגדיהם אינם מכובסים, ויסמכו על כך שישגלחו ויכבסו בחולו של מועד, שהם פנוים בו ממלאכתם.

ומחמת החשש הזה, אסרו חכמים לגלח^א ולכבס במועד, ומעתה, על ידי האיסור הזה, ישגלחו הכל ויכבסו בגדיהם קודם הרגל, ויכנסו לרגל מגולחים, ובבגדים מכובסים.

וכן שנינו בענין אנשי משמר ואנשי מעמד, הם כהנים לויים וישראלים הבאים כל אחד בשבוע שלו למקדש, כהנים להקריב קרבנות, לויים לשורר, וישראלים לעמוד על הקרבנות, [וזמן המשמר הוא משבת ועד שבת], שכל אלו אסורים להסתפר ולכבס כל אותו שבוע, כדי שיעשו זאת קודם לכן, אמנם אצלם התירו להסתפר ולכבס ביום חמישי בשבוע, מפני כבוד השבת^ב.

ואלו מגלחין במועד

נתבאר, שאסרו חכמים לבני אדם לגלח במועד, כדי שישגלחו קודם המועד, ומבואר שכן הדין ברוב בני אדם, אבל יש בני אדם שלא היו יכולים לגלח קודם המועד, והתירו

^א מבואר בתוס', שדין זה עיקרו אמור על גילוח הזקן. ולפירוש אחד בתוס', אף שדין זה אמור על גילוח הזקן, גם גילוח הראש אסור, מאותו טעם שגילוח הזקן אסור, כלומר שלא יכנס לרגל כשהוא מנוול, והוא הדין ששניהם שווים להיתר לאלו שהתירו. ולפירוש שני בתוס', רק לדין גילוח הזקן הוצרכו למצאו טעם לאסור שלא יכנס לרגל כשהוא מגונה, אבל גילוח הראש אסור, משום שהוא מלאכה, והוא אסור אף לאלו שהתירו את גילוח הזקן. כן נראה לכאורה מהתוס' אולם אין דבריהם ברורים.

^ב וילייע למה במועד לא התירו לכבס ולספר בחמישי מפני כבוד השבת.